

Micah / מיכה - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

Chapter 1

- 1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה **מלכי**¹ יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם:
- 2 שמעו עמים כלם והקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו:
- 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במתי ארץ:
- 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד:
- 5 בפשע יעקב כל זאת **ובחטאות**² בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם:
- 6 ושמתי שמרון לעי השדה **למטעי**³ כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה:
- 7 וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו:
- 8 על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה:
- 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם:
- 10 בגת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשי:
- 11 עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו:

¹ MurXII, Mas, LXX (Βασιλεων): *kings*. 8HevXII^{9f} reads βασιλεως which is singular and means *king*. The change of meaning in 8HevXII^{9f} would be that βασιλεως would only refer back to Hezekiah only; MurXII, Masoretic and LXX's *plurai* refers back to Hezekiah, Ahaz and Jotham collectively.

² MurXII^(vid), Mas: *sins*. 8HevXII^{9f} and LXX read αμαρτιαν which is *singular* and means *sin*. No change of meaning, as αμαρτιαν can refer to collective "sin", and not just necessarily one sin, and one sin only.

³ MurXII, Mas: *into a plantation*. 8HevXII^{9f} and LXX add και meaning *and* before this word. No change of meaning.

- 12 כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם:
13 רתם המרכבה לרכש יושבת ללכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל:
14 לכן תתנין⁴ שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל:
15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל:
16 קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך דנשר כי גלו ממך:

Chapter 2

- 1 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם:
2 וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו איש ונחלתו:
3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לוא תמישו משם צוארותיהם ולוא תלכו רומה
כי עת רעה היא:
4 ביום ההוא ישאו עליכם משל ונהו⁵ נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו
יחלק:
5 לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה:

⁴ 4QXII⁹: *you shall give*. MurXII and Masoretic read תתני, which means the exact same thing. The only difference is that the 4QXII⁹ has the paragodic-nun (ן), an older-form of verbs that eventually phased out by the Babylonian-exile. It's inclusion in 4QXII⁹ may demonstrate either that the scribe was trying to bring back the older form, or is a testament to how old the text of Micah actually is (8th Century BCE).

⁵ 4QXII⁹: *they will wail*. MurXII and Masoretic read ונהה which means *he will wail* (singular). As we're dealing with a verb (נהה), we need an antecedent (a word that it refers back to). In this case, we have to go back to verse 3 where we have the noun משפחה which means "family". Now even though the noun is singular, it is also known as a "collective noun", in that it refers to more than one thing as a whole (like the word "sheep" for instance"). For the reading of MurXII and Masoretic, this takes the noun משפחה just as a singular; the reading of 4QXII⁹ however takes it as a collective noun to which *they will wail* makes sense. Either way, in translation, there is no difference of meaning - the family of Israel will be wailing a bitter lament over their leaders.

- ⁶ אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות:
- ⁷ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הלך:
- ⁸ ואתמול עמי לאויב יקומו⁶ ממול שלמה אדר תפשטון מעברים שובי מלחמה:
- ⁹ נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם:
- ¹⁰ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ:
- ¹¹ לא איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה:
- ¹² אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם:
- ¹³ עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו מלכם לפניהם ויהוה בראשם:

Chapter 3

- ¹ ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט:
- ² שנאי טוב ואהבי גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם:
- ³ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיים פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת:
- ⁴ אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם:

⁶ Hebrew reconstruction from the Greek of 8HevXII^{9f}: ἀντεστησαν - *they have risen up* (plural). Masoretic (backed up by the LXX's ἀντεστη) reads יקומם, meaning *have risen up* (singular). As seen in [footnote 5](#), nouns can either be collective or singular in nature. Here the Masoretic and the LXX have the verb קום in the singular (יקומם) to agree with the noun עם ("family") as a singular noun; 8HevXII^{9f} has קום in the plural to agree with עם as a collective noun.

- ⁵ כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו לו⁷ שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה:
- ⁶ לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום:
- ⁷ ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי איך מענה אלהים:
- ⁸ ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו:
- ⁹ שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו:
- ¹⁰ בנה ציון בדמים וירושלם בעולה:
- ¹¹ ראשיה בשחזד ישפטו במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה:
- ¹² לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:

Chapter 4

- ¹ והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים:
- ² והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם:
- ³ ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתיהם למזמרות לא ישא⁸ גוי אל גוי הרב ולא ילמדון עוד מלחמה:

⁷ Hebrew reconstruction from the Greek of 8HevXII^{9f}, LXX: εἰς αὐτὸν - *upto him*. Masoretic omits, and MurXII isn't extant here.

⁸ Hebrew reconstruction from the Greek of 8HevXII^{9f} (also seen in LXX): ἀνθραῖ - *he shall rise up against* (singular). Masoretic reads יִשְׂאוּ which is plural meaning *they shall rise up against*. As seen in [footnote 5](#) and 6, we again have the difference between the noun גוי (meaning *nation*) as a collective or as a singular entity.

- 4 וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר:
- 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד:
- 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי:
- 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם:
- 8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם:
- 9 עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל דיולדה:
- 10 חולי וגחי בת ציון כיולדה בשדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך:
- 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו:
- 12 והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה:
- 13 קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:
- 14 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראלס:

Chapter 5

¹ ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא⁹ להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם:

² לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל:

³ και στησεται και ποιμανει εν ισχυι 𐤅𐤓𐤕𐤕 και εν τη επαρσει ονοματος 𐤅𐤓𐤕𐤕 θεου αυτου και επιστραφησονται οτι νυν μεγαλυνησονται εως περατων της γης.

⁴ και εσται αυτη ειρηνη Ασσουρ οτι Ελθη εις την γην ημων και οτι επιβη επι τας βαρεις ημων και επεγερουμεν επ αυτον επτα ποιμενας και οκτω αρχοντας ανθρωπων.

⁵ ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו:

⁶ והיה שארית יעקוב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לוא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם:

⁷ והיה שארית יעקוב בגוים בקרב עמים רבים באריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל:

⁸ תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו:

⁹ והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך:

¹⁰ והכרתי ערי ארצך והרסתי מבצריך:

⁹ Mas, LXX & 8HevXII^{9f} (): *he shall arise*. 4QXII^f reads לא יצא meaning *he shall not arise*. The change of meaning to this verse is quite significant, due to the fact that this verse is taken as a prophecy regarding the Messiah: *But you, O Bethlehem of Ephrathah, too little to be among the thousands of Judah, from out of you one shall come forth on My behalf to be ruler in Israel;* with the reading of 4QXII^f, this becomes *But you, O Bethlehem of Ephrathah, too little to be among the thousands of Judah, from out of you one shall not come forth on My behalf to be ruler in Israel*. Due to 4QXII^f being quite fragmentary (containing only 5 letters from this verse extant), it is quite possible there are a few more variant readings that would've been in the original manuscript. Unfortunately, we don't have much else to compare it to. It could also be a scribal mistake.

- 11 והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך:
12 והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה למעשה ידיך:
13 ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך:
14 ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו:

Chapter 6

- 1 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך:
2 שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח:
3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי:
4 כי העליתך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים:
5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה:
6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעלות בעגלים בני שנה:
7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי:

Verses 8 - 10 not extant in Dead Sea Scrolls

- 11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה:
12 אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם:
13 וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך:

14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן:
15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין:
16 וישתמר הקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה
וחרפת עמי תשאו:

Chapter 7

1 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי:
2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם:
3 על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה:
4 טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיד פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם:
5 אל תאמינו ברע ואל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך:
6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו:
7 ואני ביהוה אצפה אוחילה ל אלהי ישעי ישמעני אלהי:
8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי:
9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו:
10 ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי אינו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות:
11 יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק:
12 ביום ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר:
13 והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם:
14 רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם:

15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:

16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה:

17 ילחכו עפר ונחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו וייראו ממך:

18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:

19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם:

20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם: